

Arrest

nr. 50 228 van 26 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 juli 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VERGAUWE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Inzake A.A.:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine. U woonde samen met uw vrouw, G. A. (O.V. 6.478.794), en uw twee dochters, T. A. (O.V. 6.478.782) en A. A. (O.V. 6.478.791), in Yerevan.

In 2004 werd u lid van de politieke partij 'Nor Jamanakner' ('New Times'). Sinds 2007 bent u erg actief voor deze partij. U betaalde lidgeld, u voerde actief campagne tijdens verkiezingen, u verdeelde folders en DVD's aan andere partijactivisten en u bereidde de bezoeken van kandidaten van uw partij voor wanneer deze op campagne gingen doorheen Armenië. Uw vrouw en dochters werden in 2007 ook lid van de partij. Toen Nor Jamanaker in augustus 2008 toetrad tot het 'Armeens Nationaal

Congres' ('HAK'), een alliantie van oppositiepartijen onder leiding van Levon Ter Petrossian, werd u ook formeel lid van deze politieke beweging.

Uw problemen begonnen in de tijdens de campagne voor de presidentsverkiezingen die gehouden werden in februari 2008. U was actief betrokken bij het verdelen van propagandamateriaal en met het begeleiden van de kandidaten van HAK-alliantie wanneer deze op verkiezingstournee gingen. Op 10 januari 2010 werd u thuis meegenomen naar het politiekantoor voor ondervraging. U werd bedreigd om uw activiteiten voor de oppositie te staken. U weigerde en werd hardhandig aangepakt door de politieagenten. Die avond vond er bij u thuis ook een huiszoeking plaats, waarbij alle propagandamateriaal van de oppositie werd geconfisqueerd. U werd de volgende dag vrijgelaten. Tijdens de presidentsverkiezingen zelf kende u geen problemen. U nam actief deel aan de protesten in de nasleep van de verkiezingen. U hielp bijvoorbeeld bij de proviandering van de betogers die een plein in het centrum van Yerevan bezet hielden. Op 6 maart 2008 kreeg u een oproeping om zich aan te melden op het politiekantoor. Omdat u gehoord had dat vele mensen opgepakt werden, besloot u dezelfde dag nog om samen met uw gezin naar het dorp Voskevaz te vluchten. U keerde in juni 2008 terug naar huis in Yerevan omdat de situatie rustiger was geworden. U hebt verder geen problemen meer gekend omdat u zich niet bij de politie aanmeldde.

Uw problemen begonnen opnieuw tijdens de gemeenteraadsverkiezingen in Yerevan op 31 maart 2009. Op de verkiezingsdag werd u, toen u het stembureau binnen wilde gaan, aangesproken door een man die u geld aanbood om een ingevuld stembiljet in de stembus te deponeren. U ging meteen het kiesbureau binnen om de poging tot fraude aan te klagen. Samen met de voorzitter van de kiescommissie en een waarnemer van de HAK-alliantie vulde u een klachtenformulier in. U verliet vervolgens het kieslokaal. Even verderop werd u aangevallen door een aantal mannen. U werd geslagen en verloor het bewustzijn. U werd gedurende vier dagen opgenomen in het ziekenhuis. Op 15 juni 2009 ontving u een convocatie van de politie. Toen u zich op 16 juni 2009 aanmeldde bij de politie, werd u aangehouden en geslagen.

Op 19 juni 2009 werd u vrijgelaten toen de Armeense president een algemene amnestie aankondigde.

Op 2 juli 2009 ging u na een bijeenkomst van de oppositie naar huis. Aan de binnenplaats voor uw huis werd u aangevallen door enkele mannen. Eén van deze mannen was diegene die u op de verkiezingsdag geld had aangeboden om het ingevulde stembiljet te deponeren. U werd geslagen en de mannen gingen er vandoor met uw auto. De volgende dag ging u naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken in Yerevan om een klacht neer te leggen. Daar noteerde men uw verklaring en verwees men u door naar de politie voor een antwoord. Op 4 juli 2009 ging u naar de politie. De politie legde u echter verklaringen voor waaruit zou blijken dat u uw belagers met een mes zou hebben aangevallen in plaats van omgekeerd. U moest een uitreisverbod ondertekenen. Hierop vertrok u met uw gezin naar het dorp Voskevaz. Op 10 juli 2009 belde één van uw burens u om te zeggen dat de politie een huiszoeking had gedaan. Daarbij zouden wapens en drugs zijn gevonden. U besloot Armenië hierop te verlaten.

Op 13 juli 2009 verlieten u en uw gezin Armenië per vliegtuig. Een kennis regelde dat u via de dienstingang van de luchthaven naar het vliegtuig kon gaan om identiteitscontroles te vermijden. U reisde naar Volgograd in Rusland. U wou zich aanvankelijk in Rusland vestigen, maar u vreesde om eventueel uitgeleverd te worden aan Armenië. Op 22 augustus 2009 vertrok u met de auto uit Volgograd naar België. U weet niet door welke landen u reisde. U hebt weet van één grensovergang, maar u werd nooit persoonlijk gecontroleerd. Op 25 augustus 2009 kwam u aan in België, waar u diezelfde dag asiel aanvraagde.

B. Motivering

U beweert dat u zeer actief betrokken was bij de politieke oppositie in Armenië. U verklaart sinds 2004 lid te zijn van de oppositiepartij 'Nor Jamanakner'. Toen deze partij in 2008 toetrad tot het 'Armeens Nationaal Congres' ('HAK'), een alliantie van oppositiepartijen, werd u ook officieel lid van HAK. Bij de presidentsverkiezingen van 2008 en de gemeenteraadsverkiezingen van 2009 in Yerevan nam u organisatorische verantwoordelijkheden op zich. U verdeelde propagandamateriaal naar andere opposanten, u ondersteunde kandidaten van de oppositie bij hun verkiezingstournees doorheen het land en u leverde logistieke ondersteuning bij protestacties. U vreest dat u in Armenië vervolgd zou kunnen worden door de autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten voor de oppositie. U vreest op basis van een vervalste aanklacht veroordeeld te worden, waardoor u een lange gevangenisstraf zou krijgen. In het slechtste geval zou u zelfs vermoord kunnen worden. U vreest dat de leden van uw gezin gevisieerd zullen worden omwille van uw politieke overtuiging. Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is.

Zo is het niet geloofwaardig dat u niet bleek te weten welke kandidaten er op de lijst van het Armeens Nationaal Congres (HAK-alliantie) stonden tijdens de gemeenteraadsverkiezingen in Yerevan op 31 mei 2009. U wist natuurlijk wel dat Levon Ter Petrossian, het boegbeeld van de oppositie, de eerste plaats op deze lijst innam, maar verder dan dit bleek uw kennis niet te reiken. Toen u gevraagd

werd wie de tweede en derde plaats op deze lijst innam, antwoordde u respectievelijk 'Suren Surenyans' en 'Nikol Pashinyan', die beiden vertegenwoordigers van de partij 'Hanrapetutyun' ('Republic') zouden zijn (CGVS, p. 20). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopij is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat 'Stepan Demirchyan' van de partij 'APP' ('Armenian Peoples Party') de tweede plaats innam op de lijst van de HAK-alliantie, terwijl 'Levon Zurabyan', de 'coördinator' van HAK, de derde plaats op de lijst bezette (cf. bijlage 1). U kon ook geen andere kandidaten opnoemen die tijdens deze verkiezingen op de lijst van HAK stonden (CGVS, p. 20). Bovendien wist u zelfs niet wie de hoogst geplaatste kandidaat van 'Nor Jamanakner' ('New Times') op de lijst van de HAK-alliantie was (CGVS, p. 20), terwijl dit nochtans de vertegenwoordiger van uw eigen partij bij deze coalitie betreft. Ook wat betreft de uitkomst van de gemeenteraadsverkiezingen van 31 mei 2009 bleek u kennis ontoereikend. U verklaarde immers dat HAK 7 zetels won en dat HAK na de verkiezingen deze zetels weigerde (CGVS, p. 20). Hoewel het klopt dat HAK weigerde om deze zetels op te nemen uit onvrede over het verloop van de verkiezingen, behaalde de HAK-alliantie volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt geen 7 zetels, maar bijna het dubbele van dit aantal, namelijk 13 zetels (cf. bijlage 2). Gezien u stelde zeer actief betrokken te zijn geweest bij de campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen in Yerevan van 31 mei 2010, is het niet geloofwaardig dat u dergelijk gebrek aan elementaire kennis aan de dag legt over de lijst met kandidaten en de score van de partij waarvoor uw beweerde actief campagne te hebben gevoerd.

Ook wat betreft 'Nor Jamanakner', de partij waarvan u beweert sinds 2004 lid van te zijn en waarvoor u zeer actief zou geweest zijn, worden uw verklaringen tegengesproken door objectieve informatie. Toen u gevraagd werd wanneer deze partij werd opgericht, antwoordde u: "voor de presidentsverkiezingen van [maart – mei] 2003 (...)" (CGVS, p. 5). Dit is echter niet correct. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat het stichtingscongres van Nor Jamanakner plaatsvond in december 2003, en dat de partij vervolgens officieel geregistreerd werd in januari 2004 (cf. bijlage 3). Hoewel Aram Karapetyan, de oprichter en voorzitter van de partij, inderdaad opkwam tijdens de eerste ronde presidentsverkiezingen op 5 maart 2003, was dat niet als kandidaat van de partij Nor Jamanakner, zoals u beweerde (CGVS, p. 5), maar als onafhankelijke kandidaat (cf. bijlage 4). Het is bovendien ook weinig geloofwaardig dat u niet blijkt te weten wie de voorzitter is van de jongerenafdeling van Nor Jamanakner. U stelt u dat u enkel zijn voornaam kent, namelijk "Aram" (CGVS, p. 5). Het feit dat u zijn familienaam niet kent, is op zich reeds opmerkelijk, gezien uw beweert nauw betrokken te zijn bij deze partij. U voegde hier aan toe dat de voorzitter van de jongerenafdeling vanaf de oprichting van de partij tot heden steeds dezelfde persoon was (CGVS, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat in 2006 'Narek Malyan' voorzitter van de jongerenafdeling was (cf. bijlage 5), wat dus strijdig is met uw verklaringen als zou ene "Aram" van bij de oprichting van de partij tot heden de jongerenvoorzitter van Nor Jamanakner zijn. Ook wat betreft de verkiezingsresultaten van Nor Jamanakner lijkt uw kennis ontoereikend. Gevraagd of de partij Nor Jamanakner ook opkwam bij de parlementsverkiezingen van mei 2007, kon u pas na lang aarzelen bevestigen dat dit inderdaad het geval was. Toen u werd gevraagd naar het resultaat tijdens deze verkiezingen, stelde u dat de partij slechts 1% behaalde (CGVS, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat Nor Jamanakner 3,5% van de stemmen behaalde (cf. bijlage 6), wat weliswaar weinig is, maar toch significant verschilt van de 1% die u vermeldde.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan geconcludeerd worden dat u wel op de hoogte bent van oppervlakkige feiten, zoals naam van de partijvoorzitter of lijsttrekker en van de algemene teneur van bepaalde verkiezingen, maar dat uw kennis echter niet verder blijkt te reiken. Wanneer werd gevraagd naar wanneer de partij waarvan uw lid was werd opgericht, naar de resultaten van de partijen waarvoor uw actief was bij bepaalde verkiezingen (waaraan u actief hebt deelgenomen), naar de kandidaten van uw partij tijdens deze verkiezingen of naar de namen van andere kopstukken uit uw partij, bleek uw kennis ondermaats. Gezien u beweerde zeer actief betrokken te zijn bij de organisatie van Nor Jamanakner en HAK, kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u van dergelijke zaken op de hoogte zou zijn. Het Commissariaat-generaal moet dan ook besluiten dat uw bewering als zou u actief betrokken geweest zijn bij de politieke oppositie in Armenië helemaal niet geloofwaardig lijkt.

Bovendien brengt u geen enkel objectief element aan die het Commissariaat-generaal van het tegendeel zou kunnen overtuigen. Het enige stuk dat in dit verband voorlegt, is een propagandafolder van de oppositie. Deze folder kan uw persoonlijke betrokkenheid bij de oppositie natuurlijk nooit ondersteunen. Hoewel u én de andere leden van uw gezin volgens jullie verklaringen allen formeel lid zouden geweest zijn van Nor Jamanakner, kunt u deze bewering op geen enkele manier objectief staven door bijvoorbeeld een lidkaart van deze partij voor te leggen. Ook uw beweerde lidmaatschap van HAK kunt u geen op geen enkele manier objectief onderbouwen. U verklaarde dat u degelijke stukken niet kunt voorleggen, omdat deze lidkaarten tijdens de huiszoeking op 10 januari 2008 geconfisqueerd zouden geweest zijn (CGVS, p. 9). Ten eerste moet er gewezen worden op het feit dat u

na deze gebeurtenis nog meer dan anderhalf jaar in Armenië verbleef, waarbij u uw politieke activiteiten voortzette. Ten tweede verklaarde u nog contact te hebben met familie in Armenië. U zou dus langs deze weg dus bewijzen kunnen bekomen van uw politieke activiteiten. Daarenboven zou u de partij Nor Jamanakner of HAK ook rechtstreeks (per telefoon of e-mail) kunnen contacteren. Naast lidkaarten van partijen zou u bijvoorbeeld ook geadresseerde post, foto's van u met kopstukken uit de partij of andere stukken kunnen voorleggen die een indicatie zouden kunnen vormen voor uw politieke activiteiten in Armenië. Uit uw verklaringen blijkt dat u echter geen enkele inspanning hebt gedaan om objectieve elementen te bemachtigen die uw asielrelaas zouden kunnen ondersteunen (CGVS, p. 20). Afgezien van het feit dat deze ingesteldheid in deze niet echt getuigt van een ernstige poging tot medewerking met de Belgische asielinstanties aan het onderzoek van uw asioldossier, ondermijnt uw houding de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw politieke activiteiten in Armenië.

Gezien er dus geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering als zou u actief geweest zijn bij de politieke oppositie in Armenië en u geen enkel element aanbrengt dat het tegendeel zou kunnen bewijzen, kan het Commissariaat-generaal ook geen geloof hechten aan de vervolgingsfeiten die volgens u het gevolg zijn van deze politieke activiteiten. Bovendien wordt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten nog verder ondergraven door een aantal bijkomende vaststellingen.

Zo is het opmerkelijk dat u de identiteit van uw belagers die u op 2 juli 2009 op de binnenplaats van uw appartementsgebouw hadden aangevallen, niet bleek te kennen. Nochtans verklaarde u dat u, toen u op 4 juli 2009 naar de politie ging, geconfronteerd werd met de schriftelijke verklaringen van deze personen waarin zij u valselijk beschuldigden dat u hen met een mes zou hebben aangevallen (CGVS, p. 25). Toen u gevraagd werd waarom u de naam van deze personen niet kende, gezien u bij de politie toch met hun schriftelijke verklaringen was geconfronteerd, antwoordde u dat u dit niet had gelezen of wilde weten omdat het voor u duidelijk was dat het dezelfde personen waren die u hadden aangevallen (CGVS, p. 26). Het is echter eigenaardig dat u de precieze identiteit van uw vervolgers niet wilde weten.

Eén van deze personen was namelijk diegene die u op 31 mei 2009 tot fraude had willen aanzetten, wat de oorzaak van uw latere problemen was. Gezien u het incident op de verkiezingsdag en de daaropvolgende bedreiging die door deze personen ten opzichte van u en uw gezin geuit werden als belangrijkste argumenten voor u vertrek uit Armenië aanhaalt, is het weinig geloofwaardig dat u geen belang hecht aan de precieze identiteit van deze personen.

Het is tevens weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bleek te zijn van de afwikkeling van uw problemen in Armenië. Volgens uw verklaringen werd er op 10 juli 2009 bij u thuis een huiszoeking verricht waarbij wapens en drugs werden gevonden. Hoewel u vermoedt dat u op basis van deze aanklacht momenteel nog officieel opgespoord wordt in Armenië, kon u dat niet met zekerheid zeggen. U leidde dit af uit het feit dat de politie een maand na uw vertrek bij familie zou hebben geïnformeerd naar uw verblijfplaats (CGVS, p. 10). U hebt verder echter geen enkele moeite gedaan om de afwikkeling van uw persoonlijke situatie in Armenië op te volgen. Van iemand die zijn land moet verlaten omwille van bepaalde vervolgingsfeiten kan echter verwacht worden dat die persoon blijk geeft van een interesse bij het verdere verloop van de persoonlijke situatie in het thuisland. Het feit dat u op geen enkele andere manier hebt proberen informeren of u in Armenië al dan niet gerechtelijk vervolgd wordt op basis van een valse aanklacht, door bijvoorbeeld rechtstreeks contact op te nemen met de partij Nor Jamanakner, met HAK of met een NGO of mensenrechtenorganisatie die zich bezighoudt met de situatie van politieke opposanten in Armenië, is dan ook weinig geloofwaardig. Langs deze weg had u bijvoorbeeld ook bewijzen kunnen verzamelen om uw bewering dat u momenteel gerechtelijk vervolgd wordt te staven, zoals bijvoorbeeld processen –verbaal of andere stukken uit de strafzaak die tegen u zou lopen.

Uw legerboekje, uw rijbewijs en uw geboorteakte staven uw identiteit, die in deze beslissing niet ter discussie staat. U legde ook een medisch attest uit Armenië voor, dat volgens uw verklaringen stelt dat u op 31 mei 2009 gehospitaliseerd werd met oa. een hersenschudding. U verklaarde zelf dat dit medisch attest geen melding maakt van de oorzaak van deze verwondingen (CGVS, p. 8). Het is evident dat dergelijk medisch attest nooit een oorzakelijk verband kan aantonen tussen de verwondingen en de door u aangehaalde vervolging. Verder legde u een Resolutie van het Europees Parlement van 28 maart 2008 voor. Dit document handelt louter over de algemene situatie in Armenië in 2008 en kan uw persoonlijke problemen in 2009 niet ondersteunen.

U verwees herhaaldelijk naar geheugenproblemen, die het gevolg zouden zijn van uw medische toestand, ter verklaring voor uw ontoereikende kennis over politieke partijen en verkiezingen in Armenië. Er kan echter opgemerkt worden dat u geen enkel medisch attest voorlegt dat deze beweemde geheugenproblemen expliciet kan staven. Voorts is het opmerkelijk dat u deze geheugenproblemen enkel aanhaalt wanneer gepeild werd naar uw kennis van politieke partijen en

verkiezingen, terwijl u verder blijkbaar geen enkel probleem kende om uw verhaal op een gedetailleerde manier te vertellen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient er geoordeeld te worden dat er aan de feiten waarop u zich beroept om de vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen, geen geloof kan gehecht worden.

Voor de volledigheid dient hier aan toegevoegd te worden dat het Commissariaat-generaal voor uw echtgenote G. A. (O.V. 6.478.794), uw dochters T. A. (O.V. 6.478.782) en A. A. (O.V. 6.478.791) eveneens een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en het de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Inzake G.A.:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine. U woonde samen met uw man, A. A. (O.V.6.478.794), en uw twee dochters, T. A. (O.V.6.478.782) en A. A. (O.V.6.478.791), in Yerevan.

In 2004 werd uw echtgenoot lid van de oppositiepartij Nor Jamanakner. U en uw dochters werden in 2007 lid van deze partij. De problemen van uw man begonnen tijdens de presidentsverkiezingen in Armenië in 2008. Op 10 januari 2010 werd u man gearresteerd door de politie omwille van zijn activiteiten voor de oppositie. Diezelfde dag werd er ook een huiszoeking verricht waarbij propagandamateriaal voor de oppositie in beslag werd genomen. Op 6 maart 2008 werd uw man opgeroepen voor verhoor bij de politie. Omdat in die periode veel politieke opposanten werden gearresteerd, verhuisde u met uw gezin naar het dorp Vosakevo. Het gezin keerde eind juni 2008 terug naar Yerevan omdat u zwaar ziek was geworden (u had kanker) en omdat de politieke situatie intussen bekoeld was. Het gezin kende geen problemen meer tot 2009.

Op 31 mei 2009 werd uw man op de verkiezingsdag van de gemeenteraadsverkiezingen in Yerevan op straat aangevallen, nadat hij een poging tot verkiezingsfraude had gerapporteerd. Uw man diende in het ziekenhuis te worden opgenomen. Op 16 juni diende uw man zich aan te melden bij de politie in Yerevan. Hij werd daar aangehouden en beschuldigd van zelf fraude te hebben willen plegen. Uw man werd vrijgelaten op 19 juni 2009 toen er een algemene politieke amnestie werd afgekondigd. Op 2 juli 2009 werd uw man op straat voor uw huis aangevallen door enkele mannen. Deze personen dreigden om u en uw dochters kwaad te berokkenen. U vertrok daarop samen met uw gezin opnieuw naar Vosakevo. De volgende dag ging uw man naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken in Yerevan om een klacht neer te leggen. Daar noteerde men zijn verklaring en verwees men hem door naar de politie voor een antwoord. Op 4 juli 2009 ging hij naar de politie. Daar werd hij echter beschuldigd zijn belagers te hebben aangevallen in plaats van omgekeerd. Op 10 juli 2009 belde één van uw burens u om te zeggen dat de politie een huiszoeking had gedaan. Daarbij zouden wapens en drugs zijn gevonden. U besloot om Armenië hierop te verlaten.

Op 13 juli 2009 verlieten u en uw gezin Armenië per vliegtuig. U reisde naar Volgograd in Rusland. Op 22 augustus 2009 vertrok u met de auto uit Volgograd naar België. Op 25 augustus 2009 kwam u aan in België, waar u diezelfde dag asiel aanvroeg.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als uw echtgenoot, A. A. (O.V.6.478.794). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus of de status van subsidiaire bescherming omwille van het ongeloofwaardige karakter van het asielrelaas. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Voor de uitvoerige motivering van deze beslissing wordt verwezen naar de beslissing van uw echtgenoot.

De door u voorgelegde geboorteakte staat uw identiteit, die in deze beslissing niet betwist wordt. Het psychiatrisch attest stelt dat u geheugenproblemen zou kunnen hebben. In deze beslissing worden echter geen elementen gebruikt die zouden kunnen toegeschreven worden aan uw gebrekkig geheugen.

Er dient overigens te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Voor de volledigheid dient hier aan toegevoegd te worden dat het Commissariaat-generaal voor uw dochters T. A. (O.V. 6.478.782) en A. A. (O.V. 6.478.791) eveneens een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en het de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren de schending aan van artikel 1, (A) 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van de zorgvuldigheidsplicht. Zij stellen dat zij aan den lijve hebben ondervonden wat het betekent om tot de oppositie te behoren. Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel werd geschonden doordat geen onderzoek nopens hun asielmotieven werd verricht en er verwacht kan worden dat een asielaanvraag diepgaander wordt behandeld.

Tevens voeren verzoekers de schending van de rechten van verdediging aan. Zij stellen dat niet is aangetoond hoe de commissaris-generaal aan de informatie komt waarop hij zich steunt, noch of deze betrouwbaar is. Zij betogen dat zij hiervan geen kennis konden nemen en zich derhalve niet kunnen verdedigen.

2.2.1. De procedure voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is een administratieve en geen jurisdictionele procedure, zodat de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn op zijn beslissingen (RVS 8 mei 2009, nr. 193.098). Er bestaat aldus noch een verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat inzake zijn beslissingen die getroffen worden in het kader van de vreemdelingenwet, noch een algemeen rechtsbeginsel inzake de eerbiediging van het recht van verdediging dat eist dat hij de informatie, op grond waarvan hij voornemens is zijn beslissing te steunen, vooraf aan verzoekers ter kennis brengt. De aangevoerde schending van de rechten van verdediging is niet dienstig.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen.

De bestreden beslissing is ondermeer gesteund op de wezenlijke bevindingen van de commissaris-generaal dat het politieke engagement van eerste verzoeker niet geloofwaardig is doordat hij essentiële kennis ontbeert aangaande de kandidatenlijst en de verkiezingsresultaten van de oppositie van de gemeenteraadsverkiezingen van mei 2009, hoewel hij beweerde campagne te hebben gevoerd tijdens deze verkiezingen (gehoorverslag van 8 juni 2010, p. 20 en stuk 14, landeninformatie). Voorts konden verzoekers geen enkel objectief element aanbrengen ter staving van hun asielrelaas, evenmin ondernamen zij de minste poging alsnog enige stukken te bekomen. Bovendien is eerste verzoekers relaas behept met een aantal anomalieën, zoals dat hij de identiteit van zijn belagers niet zou (willen) kennen hoewel hij met hun schriftelijke verklaringen bij de politie werd geconfronteerd. Er werd tevens vastgesteld dat verzoekers bewering dat zij officieel opgespoord worden in Armenië berust op een vermoeden in hunnen hoofde en dat zij niet de geringste poging ondernamen om zich te informeren naar de huidige stand van zaken. Deze nalatigheid valt niet te rijmen met het voorhanden zijn van een gegronde vrees voor vervolging.

De Raad stelt vast dat verzoekers deze motieven die door hen gekend zijn en waarop de commissaris-generaal zich gesteund heeft, op geen enkele wijze trachten te weerleggen. Zij beperken hun betoog dienaangaande tot het loutere volharden in het relaas en tot het stellen dat er onredelijk en onzorgvuldig werd gehandeld. De motieven die de bestreden beslissing schragen vinden echter steun in het administratief dossier en blijven onverminderd gehandhaafd. Gelet op de vastgestelde gebrekkige kennis van eerste verzoeker, de ontstentenis van enige stavingstukken en de desinteresse in de huidige stand van zaken kan aan het vluchtrelaas van verzoekers geen geloof worden gehecht.

Er is een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen

ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Te dezen staat de beslissing geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Armeens machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.1. Betreffende de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus voeren verzoekers aan dat zij dienaangaande nooit enige argumentatie hebben kunnen naar voor brengen. Zij stellen dat er zich aldus een probleem stelt op het vlak van de rechten van verdediging en het principe van behoorlijk bestuur.

2.3.2. In zoverre verzoekers de schending van de rechten van verdediging aanvoeren dient te worden verwezen naar wat voorafgaat (paragraaf 2.2.1).

Voorts steunen zij hun vraag voor subsidiaire bescherming op hun asielrelaas, zodat dient vastgesteld te worden dat zij, omwille van de ongeloofwaardigheid van dit relaas, ook niet aannemelijk maken dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Bovendien is geen gegeven voorhanden dat in Armenië een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst, zodat evenmin toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.4. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER